

N:o 118.

Af herr **P. Zimdahl**, om *ändring i kongl. förordningen den 18 juni 1864 angående utvidgad näringsfrihet.*

Med erinran derom, hurusom jag vid sistlidne riksdag väckte motion i syfte att åstadkomma skärpta bestämmelser i fråga om villkoren, dels för öppnande af sådan handel, hvaröfver böcker författningsenligt skola föras, och dels för utöfvande af s. k. gårdfarihandel, har jag ej kunnat underlåta att, hvad förra delen af sagda min motion beträffar, hvilken ej vann Riksdagens bifall, ånyo underställa densamma Riksdagens pröfning. Syftemålet med motionens senare del, som jag ansåg icke mindre vigtig, vans vid föregående riksdag så till vida, att Riksdagen, med anledning af en utaf herr Lithander inom Första Kammaren väckt motion i enahanda ärende, beslöt aflåtande af en skrifvelse till Kongl. Maj:t, till följd hvaraf jag här helt och hållet kunnat lemna frågan om gårdfarihandeln å sido.

Min lifliga öfvertygelse är emellertid fortfarande, att någonting äfven borde göras från lagstiftningens sida till förekommande af ett allt för stort antal handelsbodars inrättande på landsbygden, ett förhållande, som otvifvelaktigt varit olycksbringande för många, hvilka lockats in i en för dem mer eller mindre främmande affärsverksamhet, samt dessutom haft ett högst skadligt inflytande på landets allmoge och dess ekonomiska ställning. Tillåtande mig åberopa de skäl, som för en förändrad lagstiftning härutinnan i öfrigt blifvit anförda i min nämnda till sistlidet års Riksdag afgifna motion (N:o 119), får jag uttala såsom min öfvertygelse,

att landthandeln skulle kunna ordnas om kommunalstyrelsen (kommunalnämnd eller kommunalstämma) finge sig öfverlåtet att i hvarje fall bestämma, huruvida den, som önskade idka sådan handel, hvarom här är fråga, skulle erhålla rättighet dertill eller icke — eller ock att, i händelse detta ej anses lämpligt, saken lades i länsstyrelsernas händer, hvilka senare då egde att, om de så funne för' godt, infordra vederbörande kommunalnämnds utlåtande angående dels den sökandes egenskaper för utöfvande af sådan handel och dels om antalet af förut befintliga handlande inom kommunen.

På grund af dessa skäl tager jag mig friheten vördsamt föreslå:

att Riksdagen måtte för sin del besluta, att kongl. förordningen den 18 juni 1864, angående utvidgad näringsfrihet, måtte erhålla sådan förändrad lydelse, att den, som vill å landet idka handel i öppen bod, skall ingifva af prestbevis åtföljd ansökan antingen till kommunalnämnden inom den församling, der sådan handelsrättighet är afsedd att utöfvas, eller ock till konungens befallningshafvande i länet, börande med sådan ansökan jemväl vara fogad uppgift om stället, der handeln är ämnad ega rum.

Om remiss af denna min motion till lagutskottet anhålles vördsammast, och behagade utskottet, i händelse motionens syfte af detsamma gillas, föreslå ordalydelsen af de förändringar i ofvanberörda kongl. förordning, som för ändamålets vinnande må anses erforderliga.

Stockholm den 28 januari 1887.

P. Zimdahl.
